

ŞƏHİD QANINA BATAN KÖYNƏK GÖZƏL OLUR

Şəhid olmaq, o qüruru yaşamaq artıq bizim üçün ovqatdır desəm, qınamayın məni. Şəhid olan oğullarımızın yaddaşlarda qalan son xatirələrini hamımız dinləmişik, izləmişik. Ölümə gülə-oyunaya, oxuyaxuya gedirlər. Toya gedirlərmiş kimi. Hansı şəhidin atasını dindirsen, beli bükülsə də: "Onlarla belə oğul verərəm, tək Vətən yaşasın" deyir. Anasını dindirsen, dərd əlindən ciyəri yansa da, tabutuna sarılan bayrağı öpüb bağına basır: "Bu dərd qaysaq bağlamaz, bu acı bitməz, amma balam vətəni, millətimin namusu və şərəfi uğrunda həyatından keçib, onunla fəxr edirəm" deyir. Vüqarlı dayanırlar, göz yaşlarını belə gizlədirlər. Nə böyük sevgidir bu, nə dərin bağlılıqdır Vətənə. Şəhid adına, ailəsinə, övladına böyük ehtiram da artıq millətimizin müqəddəs milli dəyərlərinə, genetik yaddaşına daxil olub. Bir ailədən, bir ocaqdan gələn oğullar, qızlar tək cə o evin, ocağın yox, bir yurdun, xalqın övladı olurlar. Mayor Rəşad Ramiz oğlu Budaqov kimi.

Bu millətin azadlıq yanğısından müstəqil Azərbaycan doğuldu. Otuz ildir xalqımızın azadlıq yanğını söndürmək üçün başımıza nələr gətirmədilər. 1990-cı illərdə rus ordusu və zirehli texnikası Bakının ortasında insanları əzib keçir, paytaxtımızda soyqırımı törədirdi.

Bu fəlakətlər başımıza gətiriləndə

Rəşad 3-4 yaşında körpə idi, özü kimi dəcəl yaşadları ilə taxta tapança düzəldib davadava oynayırdı, qarğıdan at düzəldib çapırdılar. 1986-cı ildə Yevlaxda anadan olmuşdu Rəşad. 1994-cü ildə Yevlax şəhərində Qənber Məhərrəmov adına 4 sayılı orta məktəbin birinci sinifinə getmişdi. Çox həvəslənmiş hərbi sənətinə, odur ki, 2004-cü ildə orta məktəbi bitirən kimi Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbə daxil olmuş, 2008-ci ildə buranı bitirərək Azərbaycanın Ordu sıralarında tankçı zabit kimi xidmətə başlayır.

Xidmət dövrünün əsas hissəsini cəbhə bölgələrində keçmişdir. Füzuli, Ağcabədi, Ağdam, Bərdə, Goranboy və digər yerlərdə. İlk xidmətinə taqım komandiri kimi başlayıb, sonra bölük qərargah rəisi, hərbi hissə komandiri vəzifələrinə qədər yüksəlib. Qısa ömründə sevdiyi peşəsi ona sevdiyi vətəninə xidmət etmək üçün hər fürsəti vermişdi. Şəhid olduğu günədekən ən qaynar bölgələrdə mübarizə apardı.

Mayor Budaqov Rəşad Ramiz oğlu şəhid olmağı özünə şərafət bilən cəsur, bütöv əxlaqlı Azərbaycan övladlarından, heç düşünmədən canını millətinə fə-

da edən oğullardan biri idi. Etdi də. Qəhrəmanlığı bir dastana, romana sığmayan oğul.

Ən son Yevlax rayon N sayılı hərbi hissədə briqada komandirinin Maddi Texniki Təminat üzrə müavini vəzifəsində çalışırdı. 2016-cı ilin aprel döyüşlərində də xidmət etmiş, Ağdam istiqamətində gedən döyüşlərə qatılaraq peşəkar hərbiçi kimi düşmənin döyüş texnikasının sıradan çıxarılmasında şücaət göstərmişdir.

Vətən müharibəsi adını alan ikinci Qarabağ savaşında Pə-

şad ona təhkim edilmiş taborla Talış kəndinin işğaldan azad olunması uğrunda döyüşlərə təyinatlanır. Hamıya bəllidir ki, ən qanlı savaşlardan biri də Talış və Suqovuşan azad olunması uğrunda döyüşlər idi. İlk günlərdə yaralanıb hospitala gətirilən Rəşad nə yarasının ağrı-acısına, nə də həkimlərin təkidinə əhəmiyyət vermirdi. Döyüş taburuna - Talış kəndinə qayıdıb qanlı döyüşlərə girir. Döyüş yoldaşları danışır ki, tibb bacısına heç olmasa sarğısını belə dəyişməyə imkan verməyib. Mən əsgərlərimin yanında olmalıyam, deyib. Ümumiyyətlə tabeliyində olan hər bir əsgər, döyüşçü hər zaman onun üçün qardaş olub, doğma olub. Həm də o qədər xeyirxahlıqlarının şahidi olublar ki, döyüş yoldaşları

Oktyabrın 28-də

Kəndi tamamilə düşmən izindən təmizləsələr də, Rəşad ağır döyüşlərin birində qəhrəmanlıqla şəhid olur. Müqəddəs qanını torpağa axıdaraq Talış, Suqovuşanı bizə Vətən edir.

Rayonumuzda təmkinini, işgüzarlığı, səmimiyyəti ilə hörmət qazanan böyük qardaşı Vüqarla dəfələrlə söhbətləşmişəm. Qürurla danışır. Amma qürurun kədəri daha ağır olumuş sən demə. O, danışır, mən fikirləşirəm. Bu gözlərə nə qədər qəm-qüssə dolub, ilahi. Deyir, iki balası var. Biri 5 yaşlı Selcan, biri 5 aylıq, südəməz Milay. Selcan atasını həmişəlik itirdiyini bilmədiyindən həvəslə onun yolunu gözləyir. Anam Sədaqət bu ölümə barışmaq istəmir, "balam öləsi oğul deyildi" söyləyir. Tez də əlavə edir Vüqar: Vətən

sağ olsun. Elə mən də ailəmin taleyinə düşən bu qisməti həm də xoşbəxtlik sayıram. Vətən uğrunda, torpaqlarımız uğrunda canını fəda edib ki, yurdum, yurddaşlarım rahat yaşasın. Ölkə başçımızla fəxr edirdi. Bizim Ali Baş Komandanımız heç kəsə bənzəməyən sərkərdədir, deyirdi.

Vüqarla elə hey xatirələrini bölüşürük. Təhsil aldığı Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbdə qardaşının andıçmə mərasimində rəsmilərlə yanaşı İlham Əliyev cənablarının iştirakından, təlimlərdə iştirak edən zaman Ali Baş Komandanın ona qol saati bağışlamasından fərəhlə, həm də kədərlə danışır. Tez-tez dolur, boşalır. Heç mən də göz yaşlarma hakim ola bilmirəm. Axı, yurdumuz Rəşad Budaqov kimi bir igid itirib.

İki övlad atası

Rəşadın gözəl arzuları vardı. Yeni ev alıbmış, təmir elədirib ailəsi və övladları ilə xoşbəxt yaşayacaqdı. Xalqımıza qarşı törədilən vəhşilik, işğalçılıq və soyqırımı minlərlə rəşadımızın arzularını gözündə qoydu. Bu vətənin anaları-ataları övladlarını xoşbəxt böyütsün deyə, öz övladlarını atasız qoydu. Rəşad kimi şərəfli oğullar dünyaya göstərdi ki, bu xalq əzmək, sındırmaq, təhqir etmək mümkün deyil. Şəhadətə yüksəlməzdən öncə rəhmətlik atasının anım günündə anasına zəng edib zarafatla deyib: Evimizi səliqəli saxla, ana. Yaxın günlərdə 3 rəngli bayraqla gələcək evimizə.

Doğrudanmı zarafat edib? Yoxsa, məmləkətinin azadlığı üçün gözünü qırpmadan ölümə hazır olduğundan belə söyləyib?! Niyəsə, mənə elə gəlir ki, o, Sədaqət xanıma "zarafat edirəm" desə də, şəhid olacağına artıq hazır idi.

Dediyi kimi də etdi, Rəşad. Evlərinə çox sevdiyi üçrəngli bayraqla döndü.

Xalqımız tarixi ədaləti dəmir yumruğuyla bərpa etdi. Ölkənin Ali Baş Komandanı yumruğunu qaldırınca bütün xalq o yumruqda birləşdi. Yurdumuzu övladlarının qanı ilə düşmən tapdağından azad etdi. Mayor Rəşad Budaqov da hərbi şərəflə adını tariximizin ən parlaq səhifəsinə yazdı. Ali Baş Komandan İlham Əliyev cənabları tərəfindən layiq görüldüyü qol saatının, müxtəlif medalların siyahısına ölmündən sonra III dərəcəli Rəşadət ordeni və Vətən uğrunda medalları əlavə olundu. Bəli, iki körə qızı qaldı özündən yadigar. Bu qızlar atasız böyüyəcəklər, amma Vətənsiz böyümüyəcəklər. Çünki onlar kimi vətən övladlarının xoşbəxt böyüməsi üçün Rəşad özünü fəda etmişdi.

Nə demişdir Ramiz Rövşən:

**Ağlayanım tapılsa,
Nə var ölməkdən gözəl?!
Nə var şəhid qanına
Batın köynəkdən gözəl?!.**